

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/77/2013
Identifikačné číslo spisu:	6013200351
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6013200351.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Ing. A. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. F. XXX, Q., zastúpeného: JUDr. Pavol Halaj, advokát, Advokátska kancelária so sídlom v Revúcej, Nám. Slobody č. 2, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 6. februára 2013, konajúc o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/26/2013-33 zo dňa 12. septembra 2013 v časti výroku o trovách konania, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/26/2013-33 zo dňa 12. septembra 2013 v časti výroku o trovách konania m e n í tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 250d ods. 3 za použitia ust. § 250h ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie vo veci preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 6. februára 2013, pretože navrhovateľ zobral svoje odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu odporkyne späť v celom rozsahu pred rozhodnutím súdu v dôsledku vydania nového rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 25. júna 2013, ktorým v celom rozsahu vyhovel navrhovateľovi. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol tak, že odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 244,368 € do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 druhej vety O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 O.s.p. s odôvodnením, že navrhovateľ podal návrh dôvodne a zmenovým rozhodnutím mu bolo vyhovené, t.z. pre správanie odporcu vzal navrhovateľ svoj dôvodný návrh späť.

Proti uzneseniu krajského súdu v časti výroku o trovách konania podala odporkyňa v zákonnej lehote odvolanie zo dňa 7. októbra 2013, ktorým žiadala najvyšší súd, aby výrok o trovách konania zmenil tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva. Svoje odvolanie zdôvodnila tým, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podkladom posúdenia zdravotného

stavu navrhovateľa uskutočneného 10. januára 2013 boli podľa odborného posudku o invalidite odborné lekárske správy z 10. decembra 2012, 31. októbra 2012, 14. mája 2012, 3. augusta 2012, 30. októbra 2012, 30. mája 2012, 10. októbra 2012, 20. júna 2012, 15. októbra 2012, 23. júla 2012, 8. júna 2012, 30. júna 2012 a 8. marca 2012. V dôsledku podania opravného prostriedku na preskúmanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o zvýšenie sumy invalidného dôchodku navrhovateľom, posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie pri opätovnom posúdení zdravotného stavu dňa 5. júna 2013 uznal navrhovateľa invalidným odo dňa 3. júna 2013 s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 75% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou na základe lekárskej správy z neurologického vyšetrenia zo dňa 3. júna 2013. Uvedené dodatočne predložené odborné vyšetrenie navrhovateľom bolo predpokladom pre uznanie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 75%. Z toho vyplýva, že v čase posudzovania zdravotného stavu uskutočneného 10. januára 2013, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, nemala Sociálna poisťovňa k dispozícii všetky odborné lekárske správy, na základe ktorých posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, rozhodoval pri opätovnom posúdení zdravotného stavu. Odporkyňa tak neporušila žiadnu povinnosť ustanovenú právnymi predpismi, keď vydala napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie o zvýšení invalidného dôchodku. Zhoršenie zdravotného stavu vyplynulo až z dodatočne predložených lekárskejších správ, ktoré boli predložené až po vydaní napadnutého rozhodnutia, z čoho vyplýva, že odporkyňa nezavinila, že sa konanie muselo zastaviť.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporkyne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti o trovách konania (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne je potrebné vyhovieť.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 250l ods. 1, 2 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p., súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť.

Podľa § 250h ods. 2, až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 druhej vety O.s.p., ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ustanovenie o náhrade trov konania, ktoré bolo zastavené, nie je obmedzené len na určité konania, ani na dôvody zastavenia konania. Platí preto pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené. V prípade zastavenia konania vo všeobecnosti platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z tejto všeobecnej zásady existujú dve výnimky. Prvou výnimkou je, že ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný nahradiť jeho trovy (§ 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.). Druhou výnimkou je, že ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Medzi správaním odporcu a späťvzatím návrhu musí byť daná príčinná súvislosť. To však neznamená, že akékoľvek správanie odporcu je možné považovať za príčinu späťvzatia návrhu. Pre určenie príčinnej súvislosti je podstatné, či odporca bol pri vyhovení nároku ovplyvnený podaním návrhu na súd, alebo sa zmenili okolnosti do tej miery, že aj bez podania návrhu na súd by bol odporca navrhovateľovi vyhovel.

V prejednávanej veci posudkový lekár odporkyne pri posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľa dňa 10. januára 2013 vychádzal zo skutočností jemu známych, pričom nemal k dispozícii všetky odborné lekárske správy, na základe ktorých posudková lekárka rozhodovala pri opätovnom posúdení zdravotného stavu dňa 5. júna 2013. Zhoršenie zdravotného stavu, ktoré zakladalo zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, vyplynulo až z navrhovateľom dodatočne predložených lekárskeho správ zo dňa 3. júna 2013. Z uvedeného preto vyplýva, že nebola daná príčinná súvislosť medzi správaním odporcu a späťvzatím návrhu, pretože odporca zmenil svoje pôvodné rozhodnutie v dôsledku nových skutočností, a nie preto, že navrhovateľ podal proti pôvodnému rozhodnutiu opravný prostriedok. K vydaniu nového rozhodnutia preto nedošlo z dôvodu správania sa na strane odporkyne, naopak, dodatočné predloženie lekárskeho správ navrhovateľom vyvolalo potrebu opätovne posúdiť jeho nárok na invalidný dôchodok. Teda odporkyňa v zmysle § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. nezavinila, že sa konanie muselo zastaviť.

Najvyšší súd preto rozhodol podľa § 220 v spojení s § 250l ods. 2 a § 250ja ods. 3 druhou vetou O.s.p. tak, že uznesenie krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože úspešná odporkyňa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá a navrhovateľ nebol úspešný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.